

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΟΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'Λ

ΤΖΑΚ Ο ΑΝΤΕΡΟΒΓΑΛΤΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

ΕΝΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

ΟΛΙΣ δ' διευθυντής της αστυνομίας του Λονδίνου εβλε νά μπαίη μέσα στο γραφείο του ο διάσημος αστυνομικός Σέρλοκ Χόλμς, φώναξε :

— Καλώς ήρθατε, κύριε Χόλμς! Καλώς ήρθατε! Δέν ξέρετε με πόση αγωνία σας περιμένα!...

Καί σηκώνόμενος όρθιος, συνέχισε :

— Πρόκειται για μιá μυστηριώδη ύπόθεσι, κ. Χόλμς, ή οποία μοφχει σημάσει τó μυστικό... Πλὺτώστε με άπ' αὐτή την τωρηνία... Ούτε στιγμή δέν μπορῶ νά ήσυχάσω. Μάταια μέρα και νύχτα άπασχολούμαι μ' αὐτήν... Δέν ξέρω άπό πού ν' άρχίσω. "Άρχισα νά κάνω κάθε έμπιστοσύνη στον έαυτό μου και στους άλλους... Έσείς είσαστε ή μόνη έλπίδα πού μ' άπομένει, Σάς δοκιμάζω, κ. Χόλμς, ότι μόνο σεις έχετε τά προσόντα πού χρειαζόνται, για νά λύσετε ένα τόσο τρομερό και φρικώδες άίνιγμα, το οποίο έχει σκορπίσει σ' εδάφιλο τού Λονδίνου την άγωνία... Δέν μπορείτε νά φαντασθήτε πώς σας περιμένα, κ. Χόλμς!

— Δέν είνε ούτε μιá ώρα πού γύρισα άπ' την 'Ιταλία, κύριε Ουάρν, άπάντησε ό Σέρλοκ Χόλμς. Κατόφθοσα νά ξευτερόβρω μέλι πέρα μιá ξευτερωτά λεπτή ύπόθεσι, και καθώς βλέπετε, άμέσως έλάεσα διάβασα τó γραμμα σας ήθα ν' άκούσω την έπειγούσα άνακύνουσι, την όποια επιθυμείτε νά μου ζάνετε. Είμαι στη διάθεσί σας... Σάς άκούω.

— Δέν άμφέβαλα ποτέ, κ. Χόλμς, για τά φιλικά αισθημάτά σας, είτε συγγνωμιένος ό κ. Ουάρν, σφιγγοντας θεομά μ' έγκάρδια τó χέρι του ένδόξου αστυνομικού. Καθήστε, κύριε μου. Καθήστε νά τά ποιέμ.

Κί' όταν ξεπλώθηκαν σίς άνακυντικέ τους πολυθρόνες, μπροστó σ' ένα τραπέζι, ό κ. Ουάρν ρώτησε τόν Σέρλοκ Χόλμς :

- Μείνατε πάλιν καιρό στην 'Ιταλία, κ. Χόλμς;
- Σχεδόν τρείς μήνες.

— Θά ξέρετε ύπως άπ' τίς περιγραφές τών έφημερίδων ότι τó Λονδίνο άπό καιρό τάρα ζή μ' άναίνει κάτω άπό έναν τρομερό έφιάλτη, ότι μαστίεεται άπό μιá φθιλή κατάρα. Θά ξέρετε, έπίσης, ότι βλοι έμείς οι συνάδελφοί σας καθύπιστε, ύπως λέει μ' ό λόγος, άπάνω σ' άναμμένα κάρθωνα.

— Κατάλαβαίνω.. Θέλετε νά πητε για τόν Τζάκ τόν 'Αντεροβγάλτη. — 'Ακριβώς!... Ολόκληρο τó Λονδίνο, ή Ενώπη, ό κόσμος ύλος βγαλουργεί με τρόμο, ύπως μ' έγώ, τά τρομερά έγκλήματα τού θηριότου αὐτοῦ. Άπό άιώνες τώρα, μπορώ νά σάς θεβαιώσω, δέν μιá προσοιάσθηκε παρόμοιο άίνιγμα. Σάς θεβαιώ, κ. Χόλμς, ότι έχονται στιγμές πού σκέπτοιμα νά παρατηρήθώ άπ' τή θέσι μου, για νά μην έχω διαρκώς μπροστά μου τó τερατώδες αὐτό φάντασμα, τó άποίο κατατρομοκράτησε με τά άπείσιμα κατοφθώματά του τó Λονδίνο.

— Τό τερατώδες φάντασμα, έπατε; Έκανε χαμογελώντας ό Σέρλοκ Χόλμς. Δέν έχουμε νά κάνουμε με κανένα φάντασμα, κ. Ουάρν. Τό τέρας, για τó άποίο μιλάτε, έχει σώρες και κόκκαλα και δέν βλέπω γιατί είνε αδύνατον νά δώσουμε ένα τέλος στά άπείσιμα κατοφθώματά του.

— Μ' έμφοχώνουν τά λόγια σας, κ. Χόλμς! "Έχω πελοίθησι σ' ό,τι λέτε! φώναξε άναφροήνοντας ό κ. Ουάρν.

Κί' άνοιγοντας τή φιλιτωσία τοπιμαζέρα του, πού ήταν γεμάτη άπό ξεψαιρετά ποθρα τής 'Αθάνας, πρόσθεσε :

— Πάρτε, σας παρακαλώ, ένα φίλε μου κ. Χόλμς. Έχομε τόν καιρό νά κληίσουμε άπό ένα ποθρο, γιατί ή συναμία μας θά κωστήση άρκετά. Γι' αὐτό τόν λόγο μάλιστα διάταξα νά μη μās ένοχλήση κανείς. "Όταν άναψαν τά ποθρα τους, βίνας άρωματισμένους καινός γέμισε τó γραφείο τού διευθυντοῦ τής αστυνομίας, και μέσα στά σύννεφα

τού καπνοῦ αὐτοῦ, ή δυό διασημότητες τής 'Αγγλίας στην έγκληματολογική έπιστήμη άρχισαν νά σκέπτονται πώς θά μπορούσαν νά γλυτώσουν την προτεινούσα άπό τήν συμφορά πού τήν βόηκε, άπ' τόν τρομερό Τζάκ τόν 'Αντεροβγάλτη.

— Και τώρα πρέπει νά σας έπιδείω τά γεγονότα, με τή σειρά, κ. Χόλμς, είπε ό κ. Ουάρν.

— Σάς άκούω.

— Λοιπόν, εδó και τρείς μήνες, τά όργανά μας βόησαν στην έξόπορτα ένός σπιτιού τής όδοῦ Γιλότσεστερ, δηλαδή σ' έναν άπ' τούς κατοκημιωμένους δρόμους τής συνοικίας τού Ουάйт-Τσάπελ, τó πτώμα μιáς νεαρῆς γυναίκας με τά σπάλαγα χιμείνα έξω άπ' την άνοιγμένη κοιλιά της. 'Η είδησι αὐτή με κατετάραξε και φώναξα άμέσως τόν κ. Χιούντερ, τόν άρχιστίνωμο τού Ουάйт Τσάπελ. Τό συμπέρασμα του μ' αὐτό ήταν ότι τó εγκλημα είχε άφρομή και αϊτια την παροφροσήν. "Α, ληομόνησα νά σας πώ ότι τó θύμα ήταν μιá άπ' τίς γυναίκες εκείνες πού έχουν την άτυχία νά παραστρατούν στη ζωή τους. Και, καθώς ξέρετε, ύπόχουν άνθρωποι πού έχουν τή μανία νά σκοτώουν τίς γυναίκες αὐτές, ή όποιές τούς χαρίζανε πριν άπό λίγο, την πιο γλυκερή χαρά τής ζωής. Πρόκειται δηλαδή για μιá νοσηρή κατάσταση, για μιá νοσηρή τρέλλα, ή όποια περτει στη διαμοοσία τών φρονολόγων περισσότερο, παρα τής δικαιοσύνης και τής αστυνομίας.

— Είμαι συμφωνότατος μαζί σας, είπε ό Χόλμς. Παραδέχομαι άπόλυτα την γνώμη σας, ή όποια είνε άπόλυτος δικαιολογημένος έπιστημονικός.

— 'Η ύπόθεσι τής όδοῦ Γιλότσεστερ καρέινε ύπόστο σκοτεινή, έξακολούησε ό κ. Ουάρν, μ' όλες ή έρευνές μας κατέληξαν σ' αὐτό τó φτοχότατο συμπέρασμα : «Πρόκειται για έναν άπείσιο κατοφθώμο, τού όποιο ή εμφάνισις και τά χαρακτηριστικά, είνε τελείως άγνωστα. Τρείς μέρες μετά τó μυστηριώδες αὐτό εγκλημα, είχαμε και δεύτερο παρόμοιο κροδομα στην όδον Γκορήνβις. Τó θύμα βρέθηκε πάλι μ' άνοιγμένη κοιλιά πίσω άπό μιá έξώπορτα μ' ήταν μ' αὐτό γυναίκα, άμοσηρη μάλιστα και κομηφότατα ντυμένη. 'Ο άντρας τού θύματος ήταν κατετάμνος μ' ήλατε σέ μακρινό ταξείδι. Κί' ή γυναίκα αὐτή, για νά περάση την ώρα της, είχε έπισκεφθί μιá φίλενάδα της, άπ' όπου έφυγε άργά τó βράδι. "Υστερα άπό δυό ώρες την βόηξαμε νεκρή, σκοτωμένη με τόν ίδιο απαράλλαχτα φρικώδη τρόπο.

— Πράγμα, δηλαδή, πού έπαληθείσι πλήρως τή θεωρία τής έκτανάηφης τών γεγονότων», είπε ό Χόλμς, γιατί, καθώς ξέρετε, έμείς οι εγκληματολόγοι παραδεχόμαστε, μαζί με τούς γιατρούς, πως όταν γίνη ένα νέο εγκλημα, δέν μπορεί παρα νά επαναληφθί την ίδια μέρα, ή τó πολύ ύστερα άπό λίγες μέρες, κατα τόν ίδιο τρόπο πού διεπαρήχθη και τή πρώτη φορά.

— Τό παραδέχομαι, κ. Χόλμς. Και πρόσθετο μάλιστα, ότι ή θεωρία

αὐτή βόηκε άληθινή πέρα για πέρα. Μέσα σέ μιá δδομάδα είχαμε όκτώ παρόμοια εγκλήματα. "Οκτώ γυναίκες βόησαν τόν ίδιο θάνατο άπ' τó χέρι του ίδιου κατοφθου άσφαλώς. 'Ο άγριάνθρωπος αὐτός παραύουε τά θύματά του σέ μέση ότου είνε βέβαιος ότι μπορεί νά κνήη τή δουλεία του ήσυχά για λίγα λεπτά. Άλλαδου σέ μιá έξώπορτα, μέσα σέ κανένα σταίλο, ή σέ άποθήκη. Και τότε μ' ένα άκουσιμένο μαχαίρι τούς άνοίγει την κοιλιά κατά τόν ίδιο πάντοτε έπιτηδεύτατο τρόπο, ώστε να έπέρχεται ό θάνατος μέσα σέ λίγα δευτερόλεπτα. "Έτσι δέν μπορεί σεις νά πάρομνε κατάθεισι άπό κανένα θύμα του. Χαρακτηριστικό έπίσης τής ύπόθεσεως είνε, ότι όλες ή γυναίκες μ' ή κοπέλες τών καλών οικογενειών πού πέσανε θύματά του, καθώς έξακριβώσαμε, ζούσαν λίγο ή πολύ μιá ζωή ήλήφρημη. Αυτό πρέπει νά τó προσέξετε, κ. Χόλμς. Είνε σπουδαιότατο στοιχείο!...

— Βέβαια!... Αὐτή είνε μ' ή δική μου γνώμη, άπάντησε ό Χόλμς, μ' ύστερα ρώτησε : Και πόσα κροδομάτα σημειώθησαν ως τώρα, μαζί με τά όκτώ τής πρώτης έβδομάδος ;

('Ακολουθεί)

Τζακ

ό 'Αντεροβγάλτης